

Druhý jmenovaný pořad uvádí naživo s hosty kolega Jakub Jiroušek vždy v úterý od 19:00 (nástupce pořadu Ozvěny osadních ohňů Tonyho Linharta) a tam bylo představeno CD dosud nezhudebněných textů Wabiho Ryvola: **Blues dřevorubce**. Zhudebnění se se vkusem, citem a pietou ujal zejména jazzový a bluesový muzikant

Roman Pokorný

– napsal hudbu, aranže a také zpívá. Lze konstatovat, že Wabi Ryvola by z přístupu k jeho textům a pojetí písní měl radost. Jakkoliv Roman Pokorný sice na bookletu zdůrazňuje, že se většinu života pohybuje v blues a jazzu, ale naprosto přesně vycítil atmosféru Wabiho textů a i co se týče instrumentace se dokázal velmi přesně pohybovat v trampských mantinelech. Není to žádný převratný skok vpřed (to ani být nemohl), ale je to poctivě odvedená hudební práce a pocta Wabimu Ryvolovi.{desky 1797}

Další album natočil **Pavel Kohn** a jmenuje se **Petřkovická Venuše**. Na CD je 18 písní a v tomto případě platí, že méně by bylo více. Více jak polovinu písní tvoří reflexe na aktuální dění – jakkoliv mnohdy oprávněné a vystihující jak dění, tak i názor autora na něj, jsou to poměrně prvoplánové písničky, které odeznějí s tím, jak budou přicházet nové události. Kdyby autor zůstal, řekněme, u třetiny až poloviny písní, bylo by to příjemné folkové album s poetickými texty a vyrovnaným zpěvem i muzikou. Nejlépe si Pavel Kohn vedl v písních

Obyčejný chlapec

nebo

Janě k narozeninám

, ani titulní není špatná, ale prostě autor nasadí s prvními písněmi poměrně vysokou laťku, kterou pak bohužel neustále snižuje. Ale i jen kvůli jmenovaným písním stojí za to si album poslechnout. {desky 1759}

Do třetice tu máme **Lea Pank Švelpunu** s albem **Český folk**. CD přináší střídme instrumentované písničky s jasným záměrem podtrhnout především textové výpovědi. Autor se nebrání ani recitativům, na desce najdeme tempa pomalejší i rychlejší (v těch je autor přesvědčivější), ale především zaujmou texty, vypovídající jak o osobních lidských peripetiích, tak i o peripetiích, řekněme, společenských – přitom však to nejsou klišé či schématicky vystavěné příběhy. Já jsem si vybral

Radost, Buddhu, Lásku v časech Tinderu

a titulní

Český folk

. Ale je vysoce pravděpodobné, že si každý z posluchačů najde ten svůj příběh. Tohle není kulisové album.{desky 1762}